

Como

Stranto

Bologna

Imola

Napoli

Genova

periodiek#05 nov.06 > dec.06 **Netwerk/centrum voor hedendaagse kunst**

11/11 > 16/12

Tentoonstelling

William Cobbing
Els Vanden Meersch
Melvin Moti

15/11

20:30 Film

Romanzo criminale

18/11

20:30 Concert

F.S. Blumm Trio /
Guido Möbius

22/11

20:30 Film

The Squid and
The Whale

29/1

20:30 Film

Volver

01/12

20:00 Event#05

Screening Open Video
Projects / Some notes are /
Phill Niblock & Thomas
Ankersmit

06/12

20:30 Film

The Secret Life of Words

13/12

20:30 Film

Factotum

16/12

14:00 > 18:00 Finissage

Boekvoorstelling
Els Vanden Meersch
– Implants

20:30 Concert

Paul Flaherty &
Chris Corsano

20/12

20:30 Film

Marie-Antoinette

Editoriaal

Drie jaar na de verhuis naar de Houtkaai is voor Netwerk de derde fase van de verbouwingswerken gestart: het dak van het voormalige fabriekspand wordt verder vernieuwd. Begin september zijn de werken gestart. Midden november zullen de bovenste verdiepingen weer volledig operationeel zijn, maar de programmering ondervindt ondertussen geen noemenswaardige hinder van de werkzaamheden.

Gebouw en kunstencentrum raken almaar meer op elkaar afgestemd. De Galerie blijft uiteraard de eerste plek voor beeldende kunst, maar krijgt een meer experimentele tegenhanger in de Studio op de eerste verdieping. Ook het Pakhuis wordt verder uitgebouwd. De verschillende ruimtes zullen gaandeweg onafhankelijk van elkaar functioneren: de manier waarop de presentaties van William Cobbing, Melvin Moti en Els Vanden Meersch over het gebouw verdeeld zijn, is hier een eerste aanzet toe.

De drie kunstenaars vormen zowel vormelijk als inhoudelijk een drieluk met een uitgesproken individueel karakter. William Cobbing gebruikt de Galerie als uitvalsbasis voor een sculpturaal onderzoek dat zal resulteren in een tentoonstelling die zowel binnen als buiten de muren van Netwerk plaats vindt. De film *The Black Room* van Melvin Moti wordt tijdens de opening in de Zaal vertoond en de expositie van Els Vanden Meersch (Studio) wordt op 16 december besloten met de presentatie van haar nieuwe boek *Implants*.

William Cobbing, Melvin Moti en Els Vanden Meersch vormen geen louter vrijblijvend driemanschap. Het vraagstuk over de materiële en psychologische *présence* van architectuur en geschiedenis – dat zich het laatste decennium opnieuw in zijn volle complexiteit lijkt te ontplooien – krijgt bij elk van hen vorm vanuit een heel concrete invalshoek. William Cobbing verbindt de erfenis van Sigmund Freud met de opgravingen in Pompeii, terwijl *The Black Room* van Melvin Moti verwijst naar de donkere muurschilderingen van de Villa Agrippa op dezelfde plek. Els Vanden Meersch combineert dan weer claustrofobische beelden uit een onbestemd stedelijk gebied met de beladen geschiedenis van totalitaire systemen. De troebele relatie tussen mens en architectuur kwam bij Netwerk al eerder aan bod; nu wordt het artistieke spectrum verder uitgebreid met de eigenzinnige (kunst)historische en ideologische referenties van de bovenstaande kunstenaars.

[Eng] As the functions of the different sections of the building are gradually being more clearly defined, a third phase of the renovations of the Netwerk location – a new roof will be installed – is being started. The Gallery, still the main space for visual arts, gets a more experimental counterpart upstairs in the Studio.

The way the presentations of William Cobbing, Melvin Moti and Els Vanden Meersch are distributed in different formats along the building, already gives an idea of this improved articulation. William Cobbing takes the Gallery space as a starting point for his show, conducting a sculptural research that will take place both in and outside the Netwerk building. Melvin Moti's movie, *The Black Room*, is shown in the Zaal during the opening night on November 11th, while Els Vanden Meersch' small exhibition in the Studio will be concluded by the official presentation of her new book *Implants* on Saturday 16th December.

The simultaneous presence of the three artists in Netwerk is not a complete coincident. Although their individual practice seems to have few resemblances, they all ask similar questions on the physical and psychological presence of architecture and history in our daily life - and deal with the issue on a very concrete basis. William Cobbing makes a connection between Freud's heritage and the ruins of Pompeii. Melvin Moti presents a fictional interview with a surrealist poet against the same historical background, blending recent and distant past. Els Vanden Meersch shows claustrophobic images of obsolete modernist buildings, and the still resounding mechanisms of power and control behind them.

[Fr] Le bâtiment de Netwerk se définit de plus en plus clairement par rapport à sa mission artistique. La troisième phase des travaux d'aménagement étant lancée – une nouvelle couverture du toit est installée – chaque section s'accorde progressivement avec sa fonction spécifique. La Galerie continue à être le premier lieu pour les arts visuels, mais obtient un pendant plus expérimental sous la forme du Studio. De même, le Pakhuis devient également plus important comme lieu d'exposition.

La façon dont les présentations de William Cobbing, Melvin Moti et Els Vanden Meersch sont réparties dans le bâtiment de Netwerk, nous donne déjà une idée de cette nouvelle articulation. William Cobbing a choisi d'utiliser la Galerie comme point de départ pour une recherche sculpturale qui va se développer tant à l'intérieur qu'à l'extérieur du bâtiment. Le film *The Black Room* de Melvin Moti est montré lors du vernissage, le samedi 11 novembre. L'exposition de Els Vanden Meersch, qui a lieu dans le Studio, sera conclue par la présentation officielle de son nouveau livre *Implants*, le samedi 16 Décembre.

La présence simultanée des trois artistes à Netwerk n'est pas une coïncidence: quoique leur pratiques individuelles ne montrent que peu de ressemblances formelles, les artistes posent quand même chacun des questions similaires sur la présence physique et mentale de l'architecture et du passé – et en plus, ils ont en commun d'aborder le thème de manière très concrète. William Cobbing établit une connexion entre l'héritage de Sigmund Freud et les ruines de Pompeii. Dans *The Black Room*, Melvin Moti construit une interview fictive avec un poète surréaliste dans le même décor historique, tout en mélangeant Antiquité et passé récent. Els Vanden Meersch photographie des résidus de constructions modernistes, révélateurs de certains mécanismes de pouvoir et de contrôle.

William Cobbing – Els Vanden Meersch – Melvin Moti

Tentoonstelling

11/11/06 t/m 16/12/06

Opening

za. 11/11/06 – 20:30

Film Melvin Moti – *The Black Room*

Open woe. t/m za. 14:00 > 18:00

Finissage

za. 16/12/06 – 15:00

Boekvoorstelling

Els Vanden Meersch – *Implants*

William Cobbing

William Cobbings sculpturale acties zijn erop gericht om de fysieke band tussen een individu en zijn omgeving gelijktijdig te verstoren en te versterken. Soms resulteren ze letterlijk in een soort prothese: anonieme personen worden via pseudo-lichamelijke elementen in hun architecturale context opgenomen. Muren en mensen krijgen gemeenschappelijke ledematen, waardoor er tussen beide een verwarrende osmose ontstaat. In 'Column' (2000) verdwijnt het hoofd van een man in een stalagmievormige uitstulping aan het plafond. In 'Parting #1' (2002) is de buik van een vrouw met een soort navelstreng aan de wand vastgemaakt. Cobbings werk kan geïnterpreteerd worden als een vorm van primair architecturaal en lichamelijk bewustzijn, dat via magische sculpturale ingrepen een uitwendig karakter krijgt.

Maar die indruk wordt gefilterd door de klinische cool waarmee Cobbing de eigenaardige extensies presenteert. De amorfe uitstulpingen mogen de witte tentoonstellingsruimtes een eng humanoïd karakter geven, hun specifieke impact op de subjecten blijft onderhuids en ongedefinieerd. De mannelijke of vrouwelijke nobody's die Cobbings acties voor de foto ondergaan, lijken zich van geen kwaad bewust: met een volstrekte gelatenheid nemen ze deel

aan het universum dat de kunstenaar voor hen in scène zet. Genereert een generische ruimte per definitie een generisch bewustzijn? Het werk van William Cobbing herinnert in elk geval aan de bilaterale wisselwerking tussen mens en gebouw. Het ideaal van neutraliteit dat binnen de *white cube* (en in modernistische architectuur in het algemeen) hooggehouden wordt, ontkomt niet aan zijn inherent absurd karakter. Bij Cobbing draait die vaststelling op een toestand van existentiële vervreemding uit.

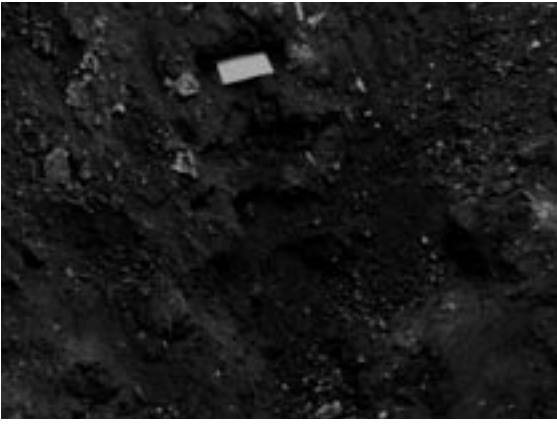
Tijdens zijn recente verblijf aan de British School in Rome, begon William Cobbing te werken rond een roman van de Duitse schrijver Wilhelm Jensen, *Gradiva* (1903). Het boek gaat over een zekere Norbert Hanhold, een archeoloog die gefascineerd wordt door een vrouwenfiguur op een Romeins bas-reliëf in het museum van Napels. Hanhold droomt dat hij in de tijd terugkeert om de vrouw – die hij de naam Gradiva geeft - te volgen tijdens een wandeling door Pompeii anno 79 n.C., het jaar van de uitbarsting van de Vesuvius. Door haar ongrijpbare tred blijft ze onbereikbaar voor de archeoloog en wordt ze voor hem een metafoor van onvervuld verlangen. De ongestilde *Sehnsucht* die Sigmund Freud in het verhaal detecteerde, bracht hem ertoe om een psychologische analyse te maken van de dromen van het hoofdpersonage. In 1907 publiceer-

William Cobbing – *Gradiva Project (2005)*
C-type photographs

de hij zijn bevindingen in het artikel *Der Wahn und die Träume in W. Jensens 'Gradiva'*. De literaire benadering van Pompeii's archeologische erfenis opende een nieuw terrein voor William Cobbing. Als beeldhouwer was hij uiteraard al vertrouwd met de werkwijze waarop archeologen de naamloze slachtoffers van de uitbarsting van de Vesuvius in gips afgegoten hadden, maar de teksten van Jensen en Freud zorgen voor een aansluitende psychologische dimensie. In hun interpretaties staat de analogie tussen dromen en opgravingen centraal, waarbij de archeologie als metafoor dient voor de psychoanalytische praktijk. Freud, een notoir verzamelaar van archeologische objecten, ver-

geleek zijn rol graag met die van een archeoloog: laag voor laag legt hij de onderdrukte trauma's in de menselijke psyche bloot. Zijn bevindingen hadden van bij het begin een sterk literaire en erudiete inslag, waardoor het niet zo verrassend is dat fictieve romanpersonages zoals Norbert Hanhold een volwaardige psychoanalytische behandeling kregen. Freuds en Jensens fictieve psychologische constructies maakten van Gradiva enkele jaren later een opwindend personage voor surrealistische schrijvers en kunstenaars. Als droombeeld van de wegvlochtende ideale vrouw had ze voor hen iets onweerstaanbaars archetypisch. Tussen de expliciete scènes van Pompeii's erotica was zij

William Cobbing – *Earthprinter* [2005] 9:30 mins
DVD stills

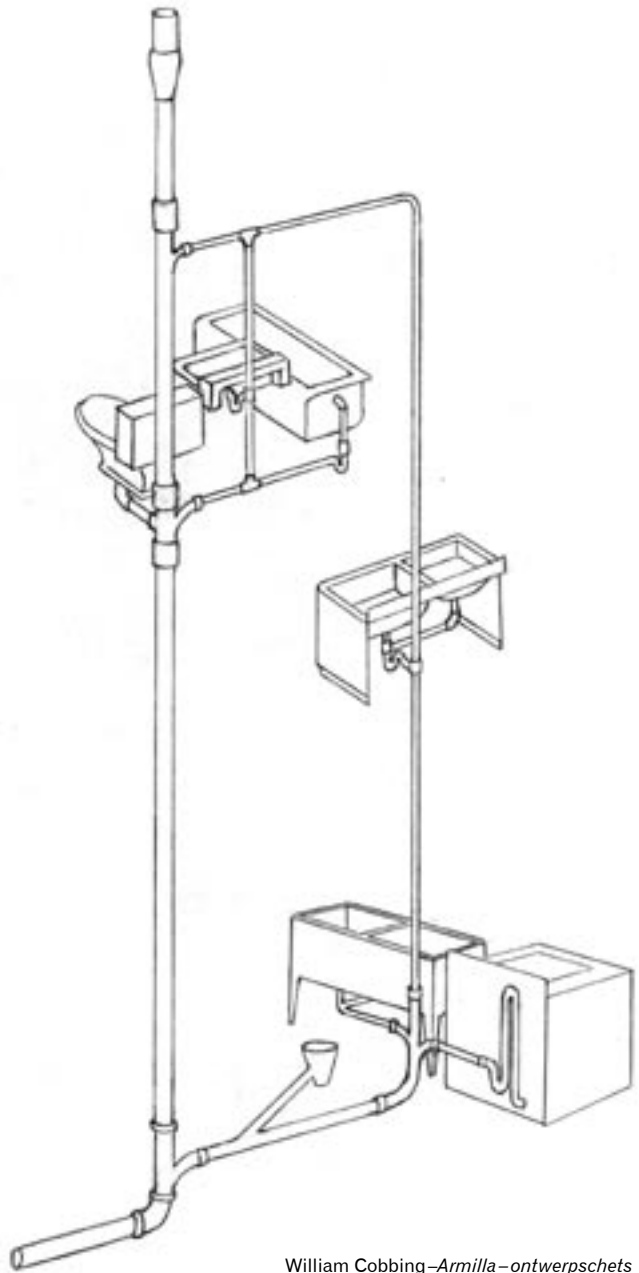
suggestief terughoudend en haar ontblote enkel op het bewuste bas-reliëf gaf meermaals aanleiding tot voetfetisjistische projecties.

De bizarre kronkels van de menselijke geest – Jensen laat zijn hoofdpersonage in Pompeii vertwijfeld neerknielen bij een voetafdruk van zijn onbereikbare geliefde – vergelijkt Cobbing met een ondergronds riolenstelsel: een complex universum dat enigszins voor het daglicht verstopt mag blijven. Hij maakte een riooldeksel met het bewuste Gradiva-reliëf en liet het klassieke deksel met SPQR-logo tijdelijk voor zijn eigen versie omwisselen ('Gradiva Project. Pompeii *Reg. VI Insula XIV*', 2006). Die ingreep herhaalde hij op de Via Gramsci in Rome ('Gradiva Project.

Rome', 2006). Het deksel ziet hij als een kwetsbaar membraan tussen het bewuste en het onderbewuste; Gradiva krijgt hier wederom haar dubbelzinnige rol als koppelaarster tussen beide niveaus toebedeeld.

Riolen en sanitair vormen ook het materiaal van een van zijn nieuwe producties voor Netwerk. Op de gevel van het gebouw voorziet William Cobbing een netwerk van buizen, urinoirs en radiatoren. Ze worden op zo'n manier aan de gevel bevestigd dat het er van buitenaf zou kunnen uitzien alsof er ooit een aanpalende ruimte tegen de Netwerkgevel aangebouwd was – en het sanitair in dat geval het enige overblijfsel is van een fictieve kamer waarvan alle andere

William Cobbing –*Armilla*–ontwerpschets

muren al verdwenen zijn. Cobbings referenties zijn hier andermaal literair, de ingreep verwijst naar Italo Calvino's beschrijving van de imaginaire stad Armilla in zijn roman *Invisible Cities* (1974). *Against a sky a lavabo's white stands out, or a bathtub, or some other porcelain, like late fruit still hanging from the boughs. You would think the plumbers had finished their job and gone away before the bricklayers arrived; or else*

their hydraulic systems, indestructible, had survived a catastrophe, an earthquake, or the corrosion of termites.

William Cobbing (°1974, Londen) woont en werkt in Londen. *Opleiding:* 2000 De Ateliers, Amsterdam / 1997 Central Saint Martins College of Art & Design, Londen. *Tentoonstellingen* (selectie): 2003 Percy Miller Gallery, Londen / 2002 Galerie Fons Welters.

Els Vanden Meersch – uit *Implants*, 2006

Els Vanden Meersch

De expositie van Els Vanden Meersch dient ter ondersteuning van de voorstelling van haar nieuwe boek, *Implants*. Na *Transient constructions* (2003) en *Paranoid obstructions* (2004) is het de derde keer dat ze ervoor kiest haar fotografisch werk in boekvorm te bundelen. Meer nog dan in de vorige boeken komt het geheugen van de architectuur aan de orde: de gevoeligheden die vroeger al in haar werk aanwezig waren – de controle, de paranoia en het latente geweld die met bouwkundige ingrepen gepaard gaan – krijgen nu een opvallende historische dimensie.

Geschiedenis wordt doorgaans overgeleverd in de vorm van compacte, afzonderlijke verhalen. De interne logica waarmee feiten en historische gebeurtenissen afgebakend en aan elkaar gekoppeld worden, ondersteunt niet alleen de leesbaarheid van een historisch relaas, maar ook de eigentijdse visie van de geschiedkundige – die uiteraard nooit volledig objectief kan zijn. Historische interpretaties gebeuren meestal vanuit

Els Vanden Meersch – uit *Implants*, 2006

een morele, literaire of ideologische imperatief. Tijdens de Golfoorlog ontstond de term *Embedded journalism*: het Amerikaanse leger nodigde oorlogsverslaggevers uit om de militaire acties van dichtbij te volgen, zodoende dat hun berichtgeving enigszins gestuurd kon worden. Hoewel het controleapparaat voor historici minder dwingend is, ontkomen zij als wetenschapper niet aan het feit dat ze binnen een bepaald moreel en ideologisch kader opereren. Die positie stuurt hun onderzoek en communicatie onvermijdelijk een specifieke richting uit. Met een coherent relaas trachten ze een stilzwijgende verstandhouding met de lezer te genereren: op die manier oefent de historicus net zo goed een vorm van controle uit.

Els Vanden Meersch actualiseert verhalen uit een recent verleden. Tegenover de normgevende imperatief van de historicus plaatst zij een paradoxale vorm van anomie – ze creëert een schijnbaar normloos universum dat van zijn historiserende context losgekoppeld wordt. Ze fotogra-

feert de lege kamers van een voormalig nazi-stisch vakantieoord of de verhoorcellen in een voormalige gevangenis van de Oost-Duitse Stasi en archiveert die op zo'n manier dat tijd en ruimte niet langer detecteerbaar zijn. Die beelden worden op hun beurt versneden met vergelijkbare foto's van architecturale absurditeiten en andere bouwkundige merkwaardigheden uit een heel nabij milieu: het grijze, halfstedelijke binnenland van Vlaanderen.

De mens zelf houdt Els Vanden Meersch consequent uit beeld, en de natuur komt alleen op indirecte wijze voor: op een gefotografeerde foto in het beeld of op de achtergrond als uitzicht door een venster. Leegstand en verkrotting worden daarentegen meedogenloos in beeld gebracht. Haar 'lege' foto's maken de bovenmenselijke en artificiële aanpak van bouwprojecten op grote schaal des te meer voelbaar – ze ondersteunen de gedachte dat een systeem dat absolute orde ondersteunt, uiteindelijk geen menselijke aanwezigheid verdraagt. Tegenover de hypergerationa-

Els Vanden Meersch – uit *Implants*, 2006

liseerde constructies – die zowel nazistisch, communistisch als kapitalistisch geïnspireerd kunnen zijn – plaatst de kunstenares haar individuele vorm van resistentie; de beperkte controle van het beredeneerde artistieke effect. Haar mise-en-scène brengt de inhumane mechanismen achter bepaalde vormen van architectuur heel duidelijk in beeld: voor de toeschouwer is het onmogelijk de pijnlijke details ervan te ontkennen. Montage en destabilisatie zijn de voornaamste technieken van haar artistieke strategie. De stuwende opeenvolging van foto's zonder onderschrift zaait zonder meer verwarring. De kunstenares lijkt in de eerste plaats in te spelen op de minder prettige kanten van ons collectief en individueel bewustzijn. Verlaten fabrieksruimtes, in onbruik geraakte verhoorkamers, een hyperbeveiligde opslagplaats voor nucleair afval, of betonnen gangen die baden in een ultrakoel kunstmatig licht ...: beeld na beeld wordt het gevoel van horror en verstikking bevestigd en versterkt.

Maar de horror is uiteraard geen doel op zich. Het eigenlijke onderwerp van de fotografie van Els Vanden Meersch ligt allicht op een ander terrein: het beperkte interpretatievermogen van de mens. De lineaire associaties waardoor het ene beeld onuitwisbare sporen nalaat op het volgende maken deel uit van een onbewust proces. De versterkende spiraal van psychologisch ongemak hangt samen met de inherente traagheid van de menselijke perceptie. Een mens kijkt trager dan hij denkt: zijn interpretatievermogen kan vastlopen op de beelden van steen en beton. Eenzijdige gevoelens nemen ongemerkt de overhand; de toeschouwer ontsnapt nu eenmaal moeilijk aan de narratieve reflex waarmee hij de beelden aan elkaar verbindt.

Els Vanden Meersch (°1970, Ninove) woont en werkt in Antwerpen. *Opleiding*: 2002 Rijksacademie, Amsterdam / 1999 HISK, Antwerpen / 1994 Sint-Lukas, Brussel. *Tentoonstellingen* (selectie): 2006 Annie Gentils, Antwerpen – Croxhapox, Gent / 2004 De Brakke Grond, Amsterdam / 1999 Netwerk Galerij, Aalst.

Melvin Moti – uit *The Black Room*, 2006 - videostill

Melvin Moti

De film *The Black Room* van Melvin Moti sluit nauw aan bij Cobbings tentoonstelling. In de film wordt in een heel langzame camerabeweging een muurschildering uit de Villa Agrippa in Pompeii afgetast, waar op een zwarte achtergrond decoratieve elementen geschilderd zijn. Voor de voice-over construeerde Moti een fictief interview met Robert Desnos (1900-1945) over de historische hypnotische slaapsessies van de Parijse surrealisten. De intensiteit van de zwarte materie die traag voor de camera voorbijlijdt, haakt zich vast in Desnos' aanstekelijke weergave van de surrealistische experimenten en heft de grenzen op tussen een recent en eeuwenoud verleden. Pompeii wordt opnieuw het decor van een gelaagde historische ervaring. Precies op de plek waar de tijd in 79 n.C. tot stilstand kwam, verliest de chronologische logica haar relevantie en wordt de wetenschappelijke benadering van historisch erfgoed getranscendeerd.

In Pompeii wordt de fantasie van de bezoeker sterk geprikkeld door de kleine details uit het dagelijkse leven van de Romeinen. De anachronistische empathie overtroeft het verlangen naar historische correctheid, waardoor ieder zijn eigen fictie op de stenen projecteert. Er ontstaat een dynamische wisselwerking tussen kennis en fantasie – en Melvin Moti heeft dat proces op een doeltreffende manier in kaart gebracht.

Melvin Moti (*1977, Rotterdam) woont en werkt in Rotterdam. *Opleiding*: 2001 De Ateliers, Amsterdam / 1999 Academie voor Beeldende Vorming, Tilburg. *Tentoonstellingen* (selectie): 2005 Stedelijk Museum Bureau Amsterdam / 1999 Nominatie Pontprijs, Tilburgprijs – Montevideoprijs, Amsterdam – Filmcollage Nederlandse Filmdagen, Utrecht.

Event#05**vr. 01/12/06 – 20:00**

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac 0900/00600

EVENT#05**Tentoonstelling****William Cobbing – Els Vanden Meersch – Melvin Moti****20:00 Screening****Programma samengesteld door Lorenzo Benedetti en Sarra Brill (Open Video Projects)**

Open Video Projects is een video-archief dat op verschillende locaties in Rome aan het publiek getoond wordt. Daarnaast vinden er ook wekelijkse screenings plaats in Rialtosantambrogio, onder de naam 'Blue Room Evening'.

De voorbije jaren zijn de toepassingsmogelijkheden van audiovisuele media exponentieel gegroeid. De Open Video Projects heeft als doelstelling om het gebruik ervan verder te onderzoeken, met speciale aandacht voor de nieuwe vormen die deze media doen ontstaan. Technologie en know how evolueren razendsnel, en daarmee groeit ook de nood aan een grondige studie van de ontwikkeling van audiovisuele technieken.

Sommige technieken worden als voorbijgestreefd beschouwd nog voor hun werkelijke potentieel ten volle benut is. Open Video Projects presenteert daarom video's die het klassieke idioom van het medium in vraag stellen. Tegelijk willen ze ook tonen op welke manier audiovisuele productie ingewerkt zit binnen andere culturele takken, zoals architectuur, dans en schilderkunst.

20:30 Performance**Some notes are – Heine Røsdal Avdal**

Avdals artistieke ingrepen zijn site specific en toch spelen ze zich af in een zaal. De speelruimte wordt bij de voorstelling betrokken zoals ze is: als een medium. Alle elementen die een voorstelling bevat, worden gelijkgeschakeld: de ruimte krijgt dezelfde status als de performer, net zoals het scherm en de andere attributen. Ook de technicus wordt performer.

De voorstelling *Some notes are* repliceert zichzelf: acties en objecten transformeren zich in de loop van het stuk en zorgen ervoor dat de grens tussen publiek en performer aan het schuiven gaat. De wereld van de toeschouwer wordt rechtstreeks aangesloten op die van de performer. Er ontstaat een netwerk-omgeving waarin alle componenten op een gelijkwaardig niveau informatie uitwisselen met elkaar. De verschillende posities zijn flexibel gedefinieerd, met de bedoeling de codes en conventies van de schouwburg opnieuw te verkennen en de gebruiksaanwijzing voor de ruimte tijdens de voorstelling te herschrijven. *Some notes are* vertrekt van een opeenstapeling van notities die

Heine Røsdal Avdal – Some notes are

tijdens de repetities verzameld zijn, die voornamelijk handelen over de netwerksamenleving waarin we sinds het einde van de twintigste eeuw leven. De nivellering van de machtstructuren in onze maatschappij, die een afspiegeling vindt in de wisselende set-up van de zaal, dient dus ook als motief voor het onvoorspelbare verloop van de performance.

choreografie en video: Heine Røsdal Avdal / *geluid en dramaturgie:* Christoph De Boeck / *lichtontwerp en technische leiding:* Hans Meijer / *artistiek assistent:* Yukiko Shinozaki

22:30 Concert

Phill Niblock (US) & Thomas Ankersmit (NL)

De Amerikaanse componist en film/videokunstenaar **Phill Niblock** is sinds halfweg de jaren zestig actief met multimedia presentaties. Zijn uiterst minimalistische composities zijn gewoonlijk gebaseerd op drones, interferentie en boventonen. Door de combinatie van statische oppervlaktestructuren en actieve harmonische bewegingen ontstaat buitengewoon originele muziek die vele generaties componisten geïnspireerd heeft. De stukken zijn op computer gemaakt en samengesteld op basis van opnamen van aanhoudend gespeelde tonen op traditionele instrumenten (cello, viool, trompet, sax ...). Lange tijd presenteerde hij zijn werk alleen maar in de vorm van performances in galerieën en musea. Het leek onmogelijk een vorm te vinden waarin zijn presentaties in een 'collectie' konden worden opgenomen of op een beeld- of geluidsdrager worden vereeuwigd. Maar de laatste tien jaar verschijnen er DVD's onder zijn naam en wordt zijn muziek op cd uitgebracht door het toonaangevende Britse Touch-label (*Touch Food*, *Touch Works* & *Touch Three*). De recensies zijn ongemeen positief.

De laatste jaren werkt Niblock veel samen met de Berlijnse altsaxofonist en electronicamusicus **Thomas Ankersmit**. Mini-

Phill Niblock & Thomas Ankersmit

malisme, extreme vormen van improvisatie en puur klankonderzoek spelen een grote rol in zijn werk. In zijn solosets creëert Ankersmit met behulp van een EMS synthesizer en computer zorgvuldig opgebouwde noisescapes die hij laat versmelten met het geluid van zijn altsaxofoon. In de sets met Niblock laat hij het geluid van zijn vaak onversterkte saxofoon in botsing komen met Niblock's drones: hij verplaatst zich binnen de ruimte en zoekt bepaalde harmonieën op die hij via microtonen opnieuw bewerkt.

Zij brengen samen een elektro-akoestische performance waarin ook de films van Niblock (onder het thema *Movement of People Working*) een belangrijke rol spelen. Analoog met de tegengestelde bewegingen in zijn muziek (extreem actieve versus statische elementen), wordt in zijn films de traagheid van de meesterlijke lange takes tegengewerkt door een gevarieerde structuur van ritme en lichaamsbeweging. Kortom, beeld en muziek versterken elkaar en maken van het concert een totaalervaring voor de toeschouwer.

www.phillniblock.com

Geluid

In december 2006 vindt in Somerset in Groot-Brittannië een nieuwe editie plaats van het eigenzinnige muziekfestival All Tomorrow's Parties. Het Britse initiatief, dat zich geprofileerd heeft door telkens externe programmatoren uit te nodigen voor de samenstelling van de affiche (bij voorbeeld de muzikanten van Autechre, The Mars Volta, of Matt Groening, de vader van de animatiereeks *The Simpsons*), heeft dit jaar Thurston Moore van Sonic Youth als curator aangesteld. Zijn line-up bestaat uit een combinatie van gevestigde waarden en experimentele bands. Op de affiche staan onder meer The No-Neck Blues Band en Alexander Tucker – die vorig jaar elk nog een concert gaven in Netwerk.

Thurston Moores selectie toont aan dat minder voor de hand liggende muziekgenres, zoals noise en vrije improvisatie, opnieuw meer erkenning krijgen buiten het eigen circuit. De mensen van Sonic Youth hebben hier veel aan bijgedragen: dankzij hun naam bekendheid hebben ze heel verrassende muzikanten onder de aandacht van een breed publiek gebracht. Chris Corsano, die op 16 december opnieuw naar Netwerk komt, is een van de mensen die via hen al heel jong op internationaal niveau aan de slag kon gaan.

Concert

za. 18/11/06 – 20:30

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac: 0900/00600

– (online) www.fnac.be

voorverkoop: Le Bonheur (Brussel)

– Musicmania (Gent) – Feedback

(Aalst)

F.S. Blumm Trio (DE - Morr Music)

Guido Möbius (DE - Dekorder)

F.S. Blumm is nog steeds de immer sympathieke podiumpersoonlijkheid van Frank Schültge. Twee jaar geleden charmeerde hij al met zijn typische ineengeknutselde, introverte geluidscreeuren op de Emphase labelnight. Nu is hij terug met zijn nieuwe album *Summer Kling*. *Summer Kling* werd uitgebracht op Morr Music, waar F.S. Blumm een nieuwe definitie geeft aan het typische 'morr' geluid van het Duitse electronicalabel.

Hij schreef de songs van *Summer Kling* tijdens zijn vakantie naar het zuiden – bij voorbeeld in de licht melancholische setting van een verlaten kampeerterrein. In zijn thuishaven Berlijn nodigde hij vervolgens verschillende collega-muzikanten uit in zijn flat om zijn gitaarspel te begeleiden – ondergedompeld in een sfeer van de laatzomerse tristesse. Zijn concert in Netwerk wordt een zoete herinnering aan de voorbije vakantie, ideaal om de gure herfst door te komen. Een avondje kleurrijke huiskamerfolk, perfect gestructureerde popsongs met jazzy invloeden en akoestische miniatuurtjes om bij weg te dromen.

F.S. Blumm Trio

Live wordt zijn muziek gebracht door het F.S. Blumm Trio, met naast F.S. Blumm, Wilm Thoben op klarinet en Andreas Otto op cello, die ook te horen zijn op *Summer Kling*.

De eveneens vanuit Berlijn opererende multi-instrumentalist **Guido Möbius** heeft in de herfst van vorig jaar het prachtalbum *Dishoek* afgeleverd. In de grauwe augustusmaand won het warme geluid van die plaat de sympathie van vele recensenten (o.a. Wire, Gonzo). Met een goede groove als uitgangspunt begeeft Möbius zich tussen muzikale luchtigheid en complexiteit, tussen minimale elektronica en akoestisch spel. Genre grenzen spelen voor hem geen rol, net zo min als academische ernst. De minimale structuur en patronen van het album *Dishoek* verwerkt hij live in een versie met bijkomende beats en noise: de originele tracks zullen naar eigen zeggen amper herkenbaar zijn. Met gitaar, stem, twee loopmachines en massa's effecten levert hij muziek af die tegelijk verrassend, verwarrend, grappig, soft of industrial kan zijn.

Beluister F.S. Blumm via www.myspace.com/fsblumm

Beluister Guido Möbius via www.dekorder.com/mp3/index.html

Paul Flaherty & Chris Corsano

Concert

za. 16/12/06 – 20:30

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac: 0900/00600

– (online) www.fnac.be

voorverkoop: Le Bonheur (Brussel)

– Musicmania (Gent) – Feedback

(Aalst)

Paul Flaherty & Chris Corsano

Chris Corsano is een van meest veelzijdige drummers van het moment. Vorig jaar liet hij een onuitwisbare indruk na met zijn wervelende set als support voor The No-Neck Blues Band. In december keert hij terug met de saxveteraan Paul Flaherty, een van de belangrijkste muzikanten uit de Amerikaanse freejazz scene. Twee generaties op één podium, maar de punkesthetiek van Corsano sluit naadloos aan bij de dynamische excursies van Flaherty. Beide muzikanten spelen trouwens met Thurston Moore en Jim O'Rourke bij Dream/Aktion Unit.

De cd's die **Paul Flaherty & Chris Corsano** als duo uitbrachten – *The Hated Music*, *The Beloved Music* en *A Rock In The Snow* combineren explosieve improvisaties en pure noise met meer melodische lijnen; en de voortstuwende drums zorgen ervoor dat het geheel nergens ontspoot.

Het aLOSTaSOULS-collectief zorgt voor een aansluitend programma, dat binnenkort aangekondigd wordt op www.netwerk-art.be.

Beluister Flaherty/Corsano Duo via www.yod.com/hatedmusic.html

Film

Cinema Palace
Bert Van Hoorickstraat 4 - Aalst
toegang € 5 / 4,25
info & tickets: 053/70 97 70
www.netwerk-art.be

Film

woe. 15/11/06 – 20:30

Romanzo criminale (IT)

Michele Placido

Rome, begin jaren '70. Drie jonge delinquenten uit de buitenwijken – Freddo, Dandy en de Libanees – dromen ervan de stad te veroveren. Ze ontvoeren een zekere baron Rosellini en het losgeld investeren ze in de heroïnehandel. In geen tijd domineert de bende de drughandel in Rome. Ze smeden banden met de maffia en krijgen bescherming van invloedrijke, corrupte regeringsleden.

Commissaris Scialoja is de enige die hun enorme invloed ernstig neemt. Om de bende ten val te brengen, begint hij een relatie met Patricia, de vrouw van Dandy. Ondertussen zorgt de tomeloze ambitie van de Libanees ervoor dat de bende steeds gewelddadiger acties onderneemt. Rome wordt ondergedompeld in een zee van bloed en vlammen.

"Michele Placido draaide met Romanzo criminale een ambitieus epos over de Romeinse maffia. Met klasse aangepakt, deze La meglio gioventù van de zware jongens." (De Standaard)

met: Kim Rossi Stuart, Anna Mouglalis, Stefano Accorsi, Pierfrancesco Favino

woe. 22/11/06 – 20:30

The Squid and the Whale (US)

Noah Baumbach

Brooklyn, 1986. Bernard, ooit een succesrijke romanschrijver, en zijn vrouw Joan, een veelbelovende schrijfster, besluiten een punt achter hun huwelijk te zetten. Hun twee zonen Walt, zestien jaar, en Frank, twaalf jaar, moeten alleen uit hun verwarrende en tegenstrijdige gevoelens zien te komen. De weg naar volwassenheid wordt voor Walt een gevoelige, grappige en ontroerende ervaring terwijl Frank er nog niet helemaal klaar voor is ...

De film werd in amper 3 weken gedraaid en is een hedendaagse *Kramer vs Kramer*. Het hoge autobiografische gehalte – Baumbach groeide zelf in Brooklyn op als zoon van gescheiden ouders – maakt van *The Squid and the Whale* een goudeerlijk, persoonlijk document.

De sterkte van de film zit niet zozeer in het verhaal, wel in de scherpe dialogen en de puike acteerprestaties. Vooral Jeff Daniels'

Romanzo Criminale, Michele Placido

Volver, Pedro Almodóvar

vertolking van de egocentrische intellectueel met een meerderwaardigheidscomplex is een plezier om naar te kijken. (De Standaard)

met: Jeff Daniels, Laura Linney, William Baldwin, Jesse Eisenberg, Owen Kline, Anna Paquin

woe. 29/11/06 – 20:30

Volver (ES)

Pedro Almodóvar

Madrid, de stad waar inwijkelingen uit de Spaanse provincies hun dromen, hun leven en hun lot delen met migranten uit alle hoeken van de wereld, vormt opnieuw het decor van een van Almodóvars films. Drie generaties vrouwen uit dezelfde familie overleven er wind, vuur, waanzin en de dood. Raimunda is getrouwd met een werkloze en heeft een tienerdochter, Paula. Haar zus Sole verdient de kost als kapster. Hun moeder, die met haar man in een brand het leven liet, verschijnt na haar dood aan Sole en Raimunda...

Na zijn wat meer beladen drama's (*Hable con ella, La Mala educación*) is de film *Volver* letterlijk en figuurlijk een terugkeer naar het lichtere werk. De film is komisch, dramatisch en surrealistisch tegelijk en heeft een indrukwekkende cast. *Volver* viel op het jongste filmfestival van Cannes meermaals in de prijzen.

met: Penélope Cruz, Carmen Maura, Lola Dueñas, Blanca Portillo

woe. 06/12/06 – 20:30

The Secret Life of Words (US/ES)

Isabel Coixet

Een van de meest geïsoleerde plaatsen op aarde, een olieplatform, wordt door een brand getroffen. De introverte verpleegster, Hanna (Sarah Polley) gaat erheen om een van de slachtoffers te verzorgen. Haar patiënt, Josef (Tim Robbins), is door het ongeval tijdelijk blind geworden. Tussen de zwijgzame vrouw en de beschadigde man groeit gaandeweg een heel bijzondere band: een diepe verbintenis vol geheimen, waarheden, leugens, humor en pijn.

Regisseur Coixet neemt de toeschouwer op sleeptouw in een wereld waar stiltes en schijnbaar banale handelingen even belangrijk zijn als woorden. Ondanks haar realistische en de zuinige aanpak spreekt hier een romantische ziel die graag blijft stilstaan bij de kleinere en vaak ongewone momenten van het leven. Ze wordt daarbij uitstekend geholpen door de sterke acteerprestaties van Tim Robbins, Sarah Polley – zie ook haar vorige film *My Life without Me* – en de immer goedlachse Javier Camara (ook bekend van *Hable con ella*).

met: Sarah Polley, Tim Robbins, Javier Camara

woe. 13/12/06 – 20:30

Factotum (US)

Bent Hamer

Henry Chinaski (Matt Dillon) werkt in pakhuizen en fabrieken maar doet daarnaast enkel waar hij echt van houdt: drinken, op paarden wedden, vrouwen oppikken en vooral verhalen schrijven die niemand wil uitgeven. Factotum is gebaseerd op het gelijknamige boek van Charles Bukowski en vertelt het verhaal van een man in de marge die bereid is om alles te riskeren voor een leven vol alcohol en literaire bezieling.

De Noor Bent Hamer (Eggs, Kitchen Stories) is de eerste die zich na de dood van de Amerikaanse cultauteur Charles Bukowski aan een verfilming van diens boeken waagt. Hij schetst een boeiend beeld van een personage met een unieke levensfilosofie. De film wisselt duistere momenten af met hilarische en amusante scènes.

met: Marisa Tomei, Matt Dillon, Fisher Stevens, Didier Flamand, Adrienne Shelly, Karen Young, Tony Lyons

Marie-Antoinette (FR)

Sophia Coppola

De Oostenrijkse prinses Marie-Antoinette (Kirsten Dunst) trouwt in 1770 op jonge leeftijd met Lodewijk XVI (Jason Schwartzman) en belandt zo op het hof van Versailles. Wanneer haar onverschillige echtgenoot een paar jaar later de Franse troon bestijgt, wordt Marie-Antoinette koningin van Frankrijk. Vanwege haar Oostenrijkse afkomst is ze echter niet populair bij de bevolking. Ze zou een slechte invloed hebben op de leden van het Franse hof.

Na drie titels is het duidelijk dat Sofia Coppola een heel persoonlijke stijl ontwikkelt. Na het zweverige, mysterieuze *The Virgin Suicides* en de prachtige jet-lag romance *Lost in Translation*, drukt ze nu haar eigenzinnige meisjesstempel op een achttiende-eeuws kostuumdrama.

met: Kirsten Dunst, Jason Schwartzman, Rip Torn, Judy Davis, Asia Argento, Marianne Faithful, Aurore Clement

ISSN: 1783-1113 – ontwerp: Gestalte \ Grafische vormgeving – druk: Die Keure, Brugge

Netwerk vzw/centrum voor hedendaagse kunst × Houtkaai z/n, B-9300 Aalst × T +32 (0)53 70 97 73 × F +32 (0)53 70 97 72
www.netwerk-art.be × info@netwerk-art.be × Tentoonstelling open van woe. t/m za. 14:00 - 18:00

